

на народнитѣ горски чети, было сторено въобще отъ когото и да е други Българинъ.

11). Главний Войвода е длъженъ да държи неприкъснати преписки съ Върховното Народно Началство, и да дава отчетъ на всичкитѣ си движения и дѣла въ похода си; както и въ време потрѣби и нужди, да испроважда незабавно нарочно челоуѣци чрезъ средствата, който той по особни наставления располага.

12). Въ случай смъртта (не дай Боже!), на главния Войвода, второстепенний, най опитний Войвода ще постъпи на негово мѣсто, и ще слѣдва сѣщия ходъ на дѣлата, които е слѣдвалъ той. На мѣсто-же второстепенния Войвода, ще постъпи знаменосеца на главния Войвода; а знаменосеца на втория Войвода, ще бѣди знаменосецъ на новия главни Войвода. Ако ли се прилучи смъртъ на второстепенния Войвода, тогава главний Войвода ще тури на негово мѣсто своя знаменосецъ, а знаменосеца на второстепенния войвода, ще постави себѣ си знаменосецъ. На негово си же мѣсто ще нарѣди най достойния момъкъ изъ между дружината. Ако ли се прилучи смъртъ на третостепенний Войвода, Главний Войвода ще се распорѣди спорядъ изложеный начинъ; и въ таквъ случай прописаната клѣтва трѣбва да се подновява. Ако ли Главний Войвода се намѣри на далечъ, въ таквъ случай тогава дружината чрезъ общо съгласие, т. е. чрезъ вишегласие ще си избере временни Войвода отъ помежду си, догдѣто се срѣщнатъ съ главния Войвода и го онъ одобри.

13). Ако нѣкой си отъ дружината, за каквато и да е причина дигне рѣка противъ Войводата, Знаменосеца, или кого и да е отъ дружината, то всички сѣ длъжни съгласно да го накажатъ тутакси съ смъртъ.

14). Всичкитѣ Войводи сѣ длъжни на пкрвия призовъ на Главния Войвода да се притичатъ незабавно на онова срѣдоточие, гдѣто ги той призове, освѣнъ въ случай на невъзможность. Ако ли се докаже, че нѣкой си не послушалъ тойзи